

استانداردهای جهانی حسابداری از چشم‌انداز تا واقعیت

ارزیابی موقعیت به‌کارگیری استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی حوزه به حوزه

Paul Pacter

ترجمه: معصومه امیری

در ماه ژوئن ۱۹۷۳، سازمانهای حرفه‌ای حسابداری در ۹ حوزه که شامل امریکا هم می‌شد، ضمن پذیرش سرعت بالای جهانی شدن بازارهای سرمایه، کمیته استانداردهای بین‌المللی حسابداری (IASB) را بنا نهادند. مأموریت عنوان شده این کمیته «فرموله کردن و انتشار استانداردهایی به‌عنوان مبنا و مطابق با منافع همگانی برای استفاده در ارائه حسابها و صورتهای مالی حسابرسی شده» بود. این ۹ سازمان حرفه‌ای به‌طور کتبی متعهد شدند تا بیشترین تلاش خود را برای پذیرش مجموعه جدید استانداردهای بین‌المللی حسابداری (IAS) در حوزه خود و تبلیغ برای پذیرش و رعایت آنها در سطح جهان به‌کارگیرند. تا سال ۲۰۰۰، کمیته انتظاراتی را که از آن می‌رفت به‌خوبی انجام داده بود، از جمله توسعه مجموعه‌ای جامع از استانداردهای حسابداری که سازمان بین‌المللی کمیسیونهای بورس و اوراق بهادار (IOSCO) و فدراسیون بین‌المللی حسابداران (IFAC) هم آن را تأیید کرده بودند. مشکل اینجا بود که حتی یکی از آن ۹ حوزه هم این استانداردها را به‌کار نگرفته بود. به‌طور همزمان، اتحادیه اروپا (EU) در حال بررسی توسعه مجموعه‌ای از استانداردهای حسابداری برای شرکتهای پذیرفته‌شده در بورس در اروپا و یا به‌کارگیری استانداردهای بین‌المللی حسابداری به‌عنوان استانداردهای اروپا بود. اروپا سرانجام راه دوم را انتخاب کرد که موجب شد تعدادی از حوزه‌های خارج از اروپا شامل استرالیا، نیوزلند، هنگ‌کنگ و آفریقای جنوبی نیز تصمیم مشابهی برای به‌کارگیری استانداردهای بین‌المللی بگیرند. بیشتر این به‌کارگیرها در سال ۲۰۰۵ انجام شدند. پس از آن به‌سرعت اظهارنظرهای عمومی برای حمایت از مفهوم استانداردهای جهانی حسابداری توسط گروه ۲۰ (G20)، بانک جهانی (WB)، صندوق بین‌المللی پول (IMF) و کمیته بازل (BC) و بسیاری دیگر از گروه‌هایی که دغدغه سامانه جهانی مالی را داشتند، صورت گرفت.

می‌کنند؟ آیا تاریخهای مهم را تغییر می‌دهند؟ آیا فرایند ترجمه استانداردها از زبان اصلی انگلیسی، یک ترجمه وفادارانه است؟ در فوریه سال ۲۰۱۲ اعضای هیئت امنای بنیاد استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، بازنگاری استراتژی خود را به پایان رسانده و گزارش خود را منتشر کردند. آنها تعهد خود نسبت به دستیابی به چشم‌انداز استانداردهای جهانی حسابداری را دوباره اعلام کردند. همچنین تصدیق کردند که نیاز به پاسخهای تشریحی برای پرسشهای مربوط به به‌کارگیری استانداردها در هر حوزه دارند. این گزارش می‌گوید:

«هیئت امنای همچنان متعهد به این باور هستند که مجموعه‌ای واحد از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، بهترین منفعت برای اقتصاد جهانی است و هر انحرافی از این مجموعه واحد استانداردها در زمانی که انتقال به استانداردهای بین‌المللی کامل شده است، می‌تواند منجر به کاهش اعتماد به گزارشگری مالی شود» (استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی به‌عنوان استانداردهای جهانی: تدوین استراتژی برای دهه دوم بنیاد، صفحه ۱۱).

هیئت امنای در ادامه می‌گویند: «با همکاریهای صورت‌گرفته از طرف مراجع انتظام‌بخشی ملی و بین‌المللی بازار و حسابرسی، تدوین‌گران استانداردهای حسابداری، سازمانهای منطقه‌ای فعال در تدوین استانداردهای حسابداری و مراجع حسابداری، بنیاد استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی باید خواستار افشای کامل درباره به‌کارگیری ناقص استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی یا هرگونه انحرافی از مجموعه کامل استانداردها که از سوی هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری تدوین شده است، باشد. بنیاد باید در جستجوی سازوکاری باشد برای کشف شواهدی از حوزه‌هایی که اعلام پذیرش استانداردهای بین‌المللی را داشته‌اند اما آنها را به‌طور کامل نپذیرفته‌اند» (Trustees, 2012).

شکل‌گیری هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری

در نتیجه، کمیته قدیمی و پاره‌وقت استانداردهای بین‌المللی حسابداری که با منابع محدودی فعالیت می‌کرد، پس از ساختاردهی مجدد تبدیل به هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری (IASB) شد که به‌صورت تمام‌وقت و تأمین مالی بهتر زیر نظارت سازمان جدیدی با عنوان بنیاد استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی (IFRSF) قرار گرفت. پس از گذشت ۱۲ سال از بازسازی کمیته استانداردهای بین‌المللی حسابداری، هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری استانداردهای جدید زیادی را با عنوان استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی (IFRSs) تهیه و استانداردهای تدوین‌شده به‌وسیله کمیته پیشین را نیز بررسی مجدد کرده است. در حال حاضر بیش از ۱۰۰ حوزه استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی را به‌کار گرفته‌اند.

اما در آن زمان یک مشکل عجیب روی داد: تولیدکننده استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی (هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری و بنیاد استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی) توجه دقیقی به این مسئله نشان ندادند که مصرف‌کنندگان به‌طور دقیق چه کسانی هستند یا محصولات دقیقاً به چه شکلی استفاده می‌شوند. به‌کارگیری این استانداردها به‌صورت سیاه و سفید (بله یا خیر) نیست، بلکه خاکستری (نسبی) است. برای مثال، آیا استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی فقط برای شرکتهای پذیرفته‌شده در بورس است یا برای شرکتهای خارج از بورس هم کاربرد دارد؟ آیا تنها برای بعضی شرکتهای خارج از بورس مثل مؤسسه‌های مالی کاربرد دارد؟ آیا استفاده از آن اجباری است یا مجاز است؟ آیا تنها برای صورتهای مالی تلفیقی است یا برای صورتهای مالی به‌طور جداگانه هم کاربرد دارد؟ آیا تنها برای شرکتهای بومی پذیرفته‌شده در بورس لازم‌الاجراست یا برای شرکتهای خارجی پذیرفته‌شده در بورس نیز کاربرد دارد؟ آیا استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی براساس قانون نوشته شده‌اند؟ آیا یک فرایند تأیید وجود دارد و اگر وجود دارد آیا به‌موقع انجام می‌شود؟ آیا حوزه‌ها موارد افشا یا الزامات دیگری به آن می‌افزایند؟ آیا هیچ‌گونه اصلاحاتی در این استانداردها اعمال

ارزیابی به‌کارگیری استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی

در اواخر سال ۲۰۱۲، بنیاد استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی یک پروژه جامع برای ارزیابی پیشرفتهای صورت‌گرفته در مسیر دستیابی به هدف استانداردهای جهانی حسابداری را به مدیریت نویسنده این مطلب شروع کرد. این پروژه سه هدف مرتبط دارد:

- ایجاد یک منبع مرکزی اطلاعات برای به تصویر کشیدن پیشرفت حوزه‌ها در به‌کارگیری جهانی مجموعه واحدی از استانداردهای گزارشگری مالی،
- پاسخ به ادعاهای مربوط به وجود انحرافهای ملی فراوان نسبت به استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی در سراسر جهان، و
- شناسایی چگونگی کمک بنیاد استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی به پیشرفت حوزه‌ها در مسیر به‌کارگیری استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی.

بنیاد برای دستیابی به دو هدف اول، در حال توسعه و انتشار تصویر چگونگی استفاده از استانداردهای بین‌المللی در هر حوزه است. بنیاد با استفاده از اطلاعاتی از منابع مختلف شامل یک بررسی از سازمانهای تدوینگر استانداردها، پیش‌نویس این تصویر را تهیه و از پاسخ‌دهندگان به بررسی و همچنین از سایرین (شامل مراجع انتظام‌بخشی و مؤسسه‌های حسابرسی بین‌المللی) دعوت کرد تا پیش‌نویس‌ها را بررسی کنند. نظرهای آنها در گزارش یافته‌ها منتشر شده است.

در حال حاضر تصویر ۱۲۲ حوزه کامل شده است. هر تصویر جزئیات اینکه آیا هر حوزه تعهد عمومی نسبت به استانداردهای جهانی حسابداری ارائه کرده یا خیر را نشان می‌دهد. همچنین گستره به‌کارگیری استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی (کدام شرکتها؟ اجباری یا اختیاری؟ فقط صورتهای مالی ترکیبی؟ به اضافه شرکتهای خارج از بورس؟)، فرایند تأیید، جمله‌بندی گزارش حسابرس، حذف موارد اختیاری یا اعمال اصلاحات از سوی حوزه، فرایند ترجمه استانداردهای بین‌المللی و به‌کارگیری استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی برای بنگاه‌های کوچک و متوسط (IFRS for SMEs) را دربرمی‌گیرد. مشاهده‌های به‌دست‌آمده از تصویر ۱۲۲ حوزه، ده نکته آموختنی دارد.

تقریباً همه حوزه‌ها تعهد خود در حمایت از استانداردهای جهانی حسابداری را به‌طور عمومی منتشر کرده‌اند.

از میان ۱۲۲ حوزه که مورد مطالعه قرار گرفته‌اند، ۱۱۵ حوزه چنین بیانیه عمومی را ارائه کرده‌اند. فقط ۷ حوزه شامل آلبانی، برمودا، جزایر کایمن، مصر، ماکائو، پاراگوئه و سوئیس این تعهد را اعلام نکرده‌اند.

تقریباً همه حوزه‌ها اعلام کرده‌اند که استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی باید به‌عنوان استانداردهای جهانی حسابداری در نظر گرفته شوند.

همه این ۱۲۲ حوزه به جز ۵ حوزه شامل برمودا، جزایر کایمن، مصر، ماکائو و سوئیس، این بیانیه عمومی را ارائه کرده‌اند. اگرچه سوئیس هیچ بیانیه رسمی مبنی بر لزوم پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی به‌عنوان استانداردهای جهانی حسابداری منتشر نکرده است، اما دولت سوئیس این استانداردها را همان‌گونه که به‌وسیله هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری منتشر شده‌اند (همراه با استانداردهای بین‌المللی حسابداری برای بنگاه‌های کوچک و متوسط، اصول پذیرفته‌شده حسابداری آمریکا (US GAAP)، استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی و اصول پذیرفته‌شده حسابداری سوئیس (GAAP FER) به‌عنوان یک چارچوب تأییدشده برای حسابداری منطبق با اصول تعهدات سوئیس (SCO) پذیرفته است.

همچنین ۸۴ درصد از شرکتهای پذیرفته‌شده در تالار اصلی بورس سوئیس از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی استفاده می‌کنند. در مورد مشابه، برمودا و جزایر کایمن هیچ بیانیه رسمی مبنی بر لزوم پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی به‌عنوان استانداردهای جهانی حسابداری منتشر نکرده‌اند اما استفاده از این استانداردها در هر دو حوزه مجاز و بسیار معمول است.

استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی برای شرکتهای پذیرفته‌شده در بورس در بیشتر حوزه‌ها الزامی است.

در مجموع ۱۰۱ حوزه (۸۳ درصد) از ۱۲۲ حوزه، استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی را برای بیشتر شرکتهای بومی پذیرفته‌شده در بورس، الزامی دانسته‌اند. این شامل چندین حوزه که بورس اوراق بهادار ندارند اما استفاده از این استانداردها

اصلاحات در استانداردها بسیار نادر هستند

این یافته مهم است زیرا پاسخگویی به این ادعای غلط که انحرافهای ملی زیادی نسبت به استانداردهای بین‌المللی در سراسر جهان وجود دارد. چه نوع اصلاحاتی دیده شده است؟

اروپا: خروج پرسروصدا از استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۳۹؛ اروپا خروج از استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۳۹ با عنوان «ابزار مالی: شناسایی و اندازه‌گیری» را موقتاً می‌داند. این انحراف به‌وسیله کمتر از ۲۴ شرکت از ۸ هزار شرکت پذیرفته‌شده در بورس استفاده می‌شود و ۹۹/۵ درصد از شرکتهای پذیرفته‌شده در بورس اروپا از نسخه اصلی استانداردهای بین‌المللی گزارشگری که به‌وسیله هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری منتشر شده استفاده می‌کنند.

تاریخ مؤثر؛ تعداد کمی از حوزه‌ها تاریخ لازم‌الاجرا شدن چندین استاندارد شامل استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی شماره ۱۰ با عنوان «صورت‌های مالی ترکیبی»، شماره ۱۱ با عنوان «ترتیبیات مشترک» و شماره ۱۲ با عنوان «افشای منافع در سایر بنگاه‌ها» را به تعویق انداخته‌اند. بیشتر این تعویق‌ها در تاریخ ۱ ژانویه ۲۰۱۴ به پایان رسیدند.

اصلاحات و تعویق‌های وابسته به تکمیل پروژه‌های هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری؛ چندین حوزه استفاده از روش حقوق صاحبان سهام در صورتهای مالی جداگانه را مجاز اعلام کرده‌اند (مثل آرژانتین، برزیل، تایوان و اروگوئه). چندین حوزه از روش اندازه‌گیری مراجع نظارتی برای ذخیره زیان‌های وام‌های مؤسسه‌های مالی استفاده می‌کنند (مانند شیلی و صربستان). کانادا به‌کارگیری اجباری استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی توسط شرکتهای تابع نرخ مراجع تنظیم نرخ را تا سال ۲۰۱۵ به تعویق انداخته است. تمام این موارد به پروژه‌های فعال در برنامه کار هیئت مربوط هستند.

به‌کارگیری نسخه قدیمتر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی براساس قانون یا مقررات؛ چهار حوزه هنوز نسخه فعلی استانداردهای بین‌المللی را به‌کار نگرفته‌اند (مقدونیه، نسخه سال ۲۰۰۹؛ میانمار، نسخه سال ۲۰۱۰؛ سریلانکا نسخه سال ۲۰۱۱؛ و ونزوئلا، نسخه سال ۲۰۰۸). این حوزه‌ها در حال کار برای به‌روز کردن استانداردها هستند.

را برای بانکها و سایر بنگاه‌های پاسخگویی عمومی اجباری می‌دانند، نیز می‌شود.

بیشتر حوزه‌های باقیمانده تا حدی از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی استفاده می‌کنند.

سایر ۲۱ حوزه‌ای که هنوز استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی را برای همه یا بیشتر شرکتهای بومی پذیرفته‌شده در بورس خود الزامی نکرده‌اند، این استانداردها را تا حدی استفاده می‌کنند:

• ۱۰ حوزه استانداردهای بین‌المللی را برای حداقل بعضی از شرکتهای پذیرفته‌شده در بورس مجاز اعلام کرده‌اند (شامل ژاپن و هند)،

• ۲ حوزه استانداردهای بین‌المللی را برای مؤسسه‌های مالی الزامی دانسته‌اند (شامل عربستان سعودی و ازبکستان)،

• ۲ حوزه دیگر در حال آماده‌سازی برای به‌کارگیری استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی هستند (شامل تایلند و اندونزی)، و

• ۷ حوزه از استانداردهای ملی استفاده می‌کنند (شامل چین و امریکا).

بیشتر حوزه‌هایی که استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی را برای شرکتهای پذیرفته‌شده در بورس الزامی می‌دانند، این استانداردها را برای شرکتهای خاص خارج از بورس نیز اجباری اعلام کرده‌اند.

در حدود ۶۰ درصد از ۱۰۱ حوزه‌ای که استانداردهای بین‌المللی را برای شرکتهای پذیرفته‌شده در بورس خود الزامی اعلام کرده‌اند، این استانداردها را برای مؤسسه‌های مالی یا شرکتهای بزرگ خارج از بورس نیز اجباری دانسته‌اند. این حوزه‌ها، بانکها، شرکتهای بیمه و سایر شرکتهای مهم اقتصادی را در زمره بنگاه‌های پاسخگویی عمومی به حساب می‌آورند.

تقریباً همه حوزه‌هایی که استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی را برای شرکتهای پذیرفته‌شده در بورس الزامی اعلام کرده‌اند، استفاده از این استانداردها را برای شرکتهای خارج از بورس نیز مجاز دانسته‌اند.

در حدود ۹۰ درصد از ۱۰۱ حوزه‌ای که استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی را برای شرکتهای پذیرفته‌شده در بورس الزامی اعلام کرده‌اند، استفاده از این استانداردها را برای بیشتر شرکتهای خارج از بورس نیز مجاز دانسته‌اند.

سایر اصلاحات در استانداردهای بین‌المللی گزارشگری

مالی؛ این بررسی تعدادی دیگر از اصلاحات را نیز یافته است:

- پاکستان استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی شماره ۱ با عنوان «به‌کارگیری استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی برای اولین بار»، تفسیر شماره ۱۲ با عنوان «قرادادهای واگذاری امتیاز خدمات» یا تفسیر شماره ۱۵ با عنوان «توافقها برای ساخت مستغلات» را به‌کار نگرفته است. همچنین پاکستان استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۳۹، شماره ۴۰ با عنوان «دارایی سرمایه‌گذاری»، و استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی شماره ۷ با عنوان «ابزار مالی: افشا» را برای بانکهای خود به‌کار نگرفته است. مرجع انتظام‌بخشی بانکها استانداردهای تألیفی خود را تجویز می‌کند.

- در صربستان، بانک ملی صربستان رفتارهای حسابداری مشخصی که با استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی برای بانکها، شرکت‌های بیمه، صندوقهای بازنشستگی و سایر مؤسسه‌های مالی فرق می‌کند را وضع کرده است. برای مثال رفتار مقررات زیان وامها برای بانکها و شناسایی و کاهش ارزش مزایای دریافتی از سوی شرکت‌های بیمه با استانداردهای بین‌المللی تفاوت دارد.

- سریلانکا اصلاحاتی در استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۳۴ با عنوان «گزارشگری مالی میان‌دوره‌ای»، استاندارد شماره ۴۰ و استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی شماره ۷ اعمال کرده است. سریلانکا تفسیر شماره ۱۵ را به‌کار گرفته اما تاریخ لازم‌الاجرا شدن این تفسیر را تغییر داده است. همچنین نسخه سریلانکا از استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۴۱ با عنوان «کشاورزی»، اجازه محاسبه داراییهای زیستی بارور (مانند محصولات همیشگی مثل چای، کائوچو و نارگیل) به‌عنوان دارایی، ماشین‌آلات و تجهیزات را تحت نسخه سریلانکا از استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۱۶ با عنوان «دارایی، ماشین‌آلات و تجهیزات» صادر کرده است. الزام ارزش منصفانه در استاندارد شماره ۴۱ یک گزینه اختیاری است.

- در ازبکستان استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی برای بانکها به‌کار گرفته شده است. بانکهایی که این استانداردها را به‌کار می‌گیرند از الزامات حسابداری محتاطانه‌ای که از سوی بانک مرکزی ازبکستان تدوین شده و با الزامات متناظر آن در استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی متفاوت هستند،

پیروی می‌کنند.

در بیشتر حوزه‌ها گزارش حسابرس باید مطابقت با استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی منتشر شده توسط هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری را بررسی کند.

در ۷۰ حوزه از حوزه‌هایی که استفاده از استانداردهای بین‌المللی در آنها اجباری یا مجاز است، گزارش حسابرس مطابقت با استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی را بررسی می‌کند. در ۳۳ حوزه دیگر، گزارش حسابرس مطابقت با استانداردهای بین‌المللی که توسط اروپا به‌کار گرفته شده را بررسی می‌کند. در ۱۹ حوزه باقیمانده، گزارش حسابرس استانداردهای ملی را مبنای قرار می‌دهد، اما در بعضی از این حوزه‌ها مثل هنگ‌کنگ و مالزی، استانداردهای ملی تقریباً برابر با استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی هستند. بیشتر حوزه‌ها به‌طور جداگانه استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی را تأیید نمی‌کنند.

منطقه اقتصادی اروپا (EEA) زیرمجموعه اتحادیه اروپا، فرایندی را برای تأیید استانداردها دنبال می‌کند که شامل صدور توصیه‌نامه و انجام مطالعه آثار استاندارد از طرف گروه مشاوره **گزارشگری مالی اروپا (EFRAG)**، رأی مساعد کمیته **انتظام‌بخشی حسابداری (ARC)**، نظرات مساعد پارلمان اروپا و شورای اتحادیه اروپا و انتشار استاندارد در نشریه رسمی اتحادیه اروپاست. منطقه اقتصادی اروپا و حوزه‌های داوطلب عضو اتحادیه اروپا شامل ۳۳ حوزه هستند. بیشتر (۷۸ درصد) از ۸۹ حوزه باقیمانده که استفاده از استانداردهای بین‌المللی را برای شرکت‌های بومی اجباری یا مجاز اعلام کرده‌اند، هیچ فرایند تأییدی را برای استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی جدید یا اصلاح‌شده طی نمی‌کنند.

در اینجا به خلاصه‌ای از رویکردهای موجود نسبت به تأیید در ۱۲۲ حوزه که تصویر تهیه‌شده از آنها کامل شده اشاره می‌شود:

- در ۵۲ حوزه هیچ فرایند تأییدی لازم نیست،
- فرایند اتحادیه اروپا در ۳۳ حوزه به‌کار می‌رود،
- در ۱۰ حوزه فرایند تأیید به‌طور جداگانه فقط توسط یک سازمان حرفه‌ای حسابداری انجام می‌شود،
- در ۱۲ حوزه فرایند تأیید فقط توسط یک نماینده دولت انجام می‌شود،
- در ۶ حوزه فرایند تأیید توسط سازمان حرفه‌ای حسابداری و نماینده دولت انجام می‌شود،

• مشخص کردن یک یا دو مورد که در بررسی اولیه نامشخص بودند،

• کسب اطلاعات افزوده درباره به‌کارگیری استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، شامل اطلاعاتی درباره گزارشگری دوگانه (اعلام مطابقت با استانداردهای بین‌المللی و اصول پذیرفته‌شده حسابداری محلی)؛ آیا حوزه استفاده زود هنگام از یک استاندارد بین‌المللی جدید یا اصلاح‌شده را منع کرده است؛ آیا استفاده زود هنگام مجاز است؛ آیا یک حوزه استاندارد حسابداری یا مواردی از افشا را که برای ارائه منصفانه صورتهای مالی اجباری بوده و مطابق با استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی باشد اضافه کرده است یا خیر؛ و آیا حوزه ارائه صورتهای مالی مطابق با استانداردهای بین‌المللی گزارشگری در شکل‌بندی **یکس‌بی‌آرال (XBRL)** را الزامی اعلام کرده است یا خیر.

تأسیس کمیته استانداردهای بین‌المللی حسابداری در سال ۱۹۷۳ براساس چشم‌انداز یک زبان حسابداری رایج در سراسر جهان بود تا بدین وسیله ارائه‌کنندگان سرمایه‌مجبور نباشند برای مقایسه فرصتهای سرمایه‌گذاری در مناطق مختلف، اصلاحات سرانگشتی انجام دهند یا از آن بدتر اینکه تأمین‌کنندگان سرمایه به علت مقایسه‌های اشتباه نتوانند تصمیم‌های بهینه بگیرند. تصویر ۱۲۲ حوزه، با در نظر گرفتن به‌کارگیری یا توجه به استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی در آنها، نشان می‌دهد که هم‌اکنون این استانداردها زبان جهانی رایج برای گزارشگری مالی هستند. ۱۰۱ حوزه از این ۱۲۲ حوزه، استفاده از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی را برای همه یا بیشتر شرکتهای بومی پذیرفته‌شده در بورس الزامی دانسته و بسیاری از ۲۱ حوزه دیگر استفاده از این استانداردها را برای حداقل بعضی از شرکتهای بومی پذیرفته‌شده در بورس مجاز اعلام کرده‌اند. حوزه‌های بسیار کمی در استانداردها اصلاحاتی اعمال کرده‌اند و راه‌درازی پیموده شده است.

منبع:

• Pacter P., **Global Accounting Standards, From Vision to Reality**, The CPA Journal, Jan. 2014

• در ۹ حوزه هنوز استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی برای هیچ شرکت بومی اجباری یا اختیاری اعلام نشده است. بیشتر حوزه‌ها استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی برای بنگاه‌های کوچک و متوسط را مجاز می‌دانند یا در حال بررسی آن هستند.

از میان ۱۲۲ حوزه مورد بررسی، ۵۷ حوزه استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی برای بنگاه‌های کوچک و متوسط را الزامی یا مجاز اعلام کرده‌اند و ۱۶ حوزه دیگر به‌طور فعال به بررسی این استانداردها مشغولند. بسیاری از این ۵۷ حوزه اصلاحاتی (اندک) در این استانداردها اعمال کرده‌اند. از این ۵۷ حوزه، ۷ حوزه این استانداردها را برای همه بنگاه‌های کوچک و متوسطی که ملزم به استفاده از نسخه کامل استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی نیستند، الزامی کرده‌اند؛ ۳۴ حوزه به بنگاه‌های کوچک و متوسط خود اختیار استفاده از نسخه کامل استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی یا اصول پذیرفته‌شده حسابداری محلی را به‌جای استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی برای بنگاه‌های کوچک و متوسط داده‌اند؛ و ۱ حوزه استفاده از اصول پذیرفته‌شده حسابداری محلی را در صورت انتخاب نکردن استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی برای بنگاه‌های کوچک و متوسط، اجباری دانسته است.

گامهای بعدی

اعضای هیئت امنای بنیاد استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی در حال حاضر در حال کار برای تهیه تصویر حوزه‌های بیشتری هستند. هدف این است که برای هر حوزه تصویری داشته باشیم تا نشان دهد آن حوزه از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی استفاده می‌کند یا در مسیر حرکت به سوی به‌کارگیری این استانداردهاست. همچنین اعضای هیئت امنای نظر دارند در اوایل سال ۲۰۱۴ یک بررسی پیگیرانه با سه هدف زیر انجام دهند:

• تصدیق دوباره اطلاعات اولیه یا مشخص کردن اینکه آیا هیچ‌کدام از شرایط تغییر کرده است یا خیر،